

lemmer ikke skulde faa for meget. Jeg maa derfor anbefale at nedstemme det ærede Medlems Forslag. Jeg vil da udtale Haabet om, at den Forhandling, som skal finde Sted mellem visse Institutioner og Indenrigsministeren, inden Tilskuddenes Størrelse virkeligt fastsættes, maa føre til, at der kan opstilles bestemte Regler, saaledes at de paagældende Kassers Medlemmer har noget bestemt at holde sig til. En fast bestemt Procent, saaledes som det ærede Medlem har stillet Forslag om, vil heller ikke være heldig af den Grund, at det kan tænkes, at Arbejdsloshedskasserne kan blive ude af Stand til at yde et saa stort Tilskud til deres Medlemmer, som de nu yder; og naar der saa er Tale om, at der ikke maa tilskydes mere end 30 pCt. til det Beløb, som udbetales, kan Forholdet meget let blive dette, at de 30 pCt., som opstilles som Maksimum i Forslaget, kan blive en Hindring for, at de paagældende Kassers Medlemmer kan faa det Tilskud, de ellers vilde have faaet, hvis en saadan bestemt Procent ikke var opstillet.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg anbefaler at stemme for de af Ministeren foreslaaede Ændringer og nedstemme de Ændringsforslag, der er stillede af de to Mindretal.

P. Th. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu talte, (Hauge), henviste til Udtalelser, som jeg tidligere var kommet med, og omtalte det Forslag, som jeg i sin Tid havde stillet i Prisreguleringskommissionen, om at regulere Prisen paa Brød nedad til Gavn for alle, mod at vi saa ingen Maksimalpris fik. Det ærede Medlem protesterede mod min Udtalelse om, at Socialdemokraterne havde modsat sig et saadant Forslag; Socialdemokraterne var hverken spurgt, eller havde svaret, sagde det ærede Medlem. Jo, Socialdemokraterne er blevet spurgt, og Socialdemokraterne har ogsaa svaret. Socialdemokraterne svarede i Fjor ved deres Ordfører, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Jeg beder om Tilladelse til at læse hans Svar op; det ærede Medlem sagde: — det findes i Folketingstidende for 1914—15, Sp. 2194 —: „Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) har antydet en Ordning, som jeg ikke synes er meget tiltalende, idet han ønskede, at Staten skulde købe Korn og sælge det til en meget lavere Pris end den, det er købt for, og den ærede Ordfører var jo i Gaar selv klar over, at Staten vilde tabe meget store Beløb herved. Det er ikke umiddelbart tiltalende at tænke sig, at Staten skal sælge Rug og tabe store

Penge derved, naar denne Rug skal sælges til Brød til Medlem af det andet Ting, Grev Frijs, til Generaldirektør Ole Olsen, til Otto Mønsted og andre lige saa store Velhavere. Desuden kommer man ved denne Ordning i det Forhold, som sikkert ogsaa er tilstræbt af den ærede Ordfører, at vi alle sammen, alle vi, som ikke avler Rug, bliver „de nydende“; det bliver os, Staten forbarmer sig over, og det til Trods for, at vi betaler en meget høj Pris for Kornet, nemlig 19 Kr. 50 Øre. Jeg synes, det var meget rimeligere, om man nu blev staaende ved denne Maksimalpris, og hvis det viser sig, at det betrængte Landbrug ikke er i Stand til at skaffe sig Foderstoffer, ja, saa maa Staten hjælpe det“. Det var det Svar, som Socialdemokratiet ved sin Ordfører gav i Fjor. Naar Socialdemokratiet nu i Aar har skiftet Ordfører, er det maaske ogsaa, fordi det har skiftet Standpunkt.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil sige til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), at han river de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor, ganske ud af den Forbindelse, hvori de er fremsatte. Hvad jeg udtalte i Fjor, var ikke noget Svar paa et Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rettet til mig, thi jeg tror ikke, at han har rettet noget Spørgsmaal til mig i saa Henseende. Nej, hvad jeg mente med min Udtalelse, var simpelthen dette, at vi vilde ikke gaa paa den Løkkemad, som det ærede Medlem opstillede. Jeg var fuldstændig klar over, at alle de store Projekter, som det ærede Medlem den Gang havde om, at Staten skulde yde Bidrag, for at man bagefter kunde nedsætte Prisen paa Brød og mange andre Ting, var kun en Løkkemad, som det ærede Medlem stillede ud, for at vi skulde frafalde Maksimalprisen. Men naar vi havde Valget imellem Maksimalpris og en Ordning som den af det ærede Medlem foreslaaede, kunde det aldrig falde mig ind at gaa fra Maksimalprisen til den Ordning, som jeg vidste, det ærede Medlem vilde have trukket tilbage, saa snart vi havde forladt Maksimalprisen.

Hauge: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har sikkert Følelsen af, at han er kommet i et uløseligt Modsetningsforhold til det Standpunkt, han indtog i Fjor. Han fremhævede i Fjor og ved tidligere Lejligheder, at Maksimalprisen paa Rug skulde ophæves; i Stedet for skulde der betales